Podpisany przez:
Gabriel Jan Podbiol
dnia 31 marca 2021 r.

UCHWAŁA NR 356/XXXII/2021
RADY MIEJSKIEJ W LUBLIŃCU

z dnia 30 marca 2021 r.

w sprawie przyjęcia "Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021 - 2025"

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020r. poz. 713 z późn. zm.) i art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzine (Dz. U. z 2020r. poz. 218 z późn. zm.) Rada Miejska w Lublińcu uchwala co następuje:

§ 1. Przyjmuje się „Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021 - 2025" stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Relizację Programu o którym mowa powyżej powierza się Dyrektorowi Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lublińcu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Gabriel Podbioł

Załącznik do uchwały Nr 356/XXXII/2021
Rady Miejskiej w Lublińcu
z dnia 30 marca 2021 r.

MIEJSKI OŚRODEK
POMOCY SPOŁECZNEJ
W LUBLIŃCU

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021-2025

Lubliniec 2021

Spis treści

1. Wprowadzenie 4

1.1 Zjawisko przemocy-informacje ogólne 6

1.2 Definicja, rodzaje przemocy w rodzinie 7

1.3 Mechanizmy przemocy 8

2. Założenia Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie 12

3. Adresaci Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie 13

4. Diagnoza środowiska lokalnego 14

4.1 Analiza danych 14

4.2 Zasoby instytucjonalne miasta 18

4.3 Analiza SWOT 19

5. Cele i zadania 22

6. Finansowanie Programu 29

7. Monitoring 29

8. Wykaz skrótów 29

1. Wprowadzenie

Rodzina jest podstawową jednostką społeczną i najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka, kształtującym jego osobowość, poglądy i system wartości. Więzy łączące jej członków powinny być trwałe i opierać się na wzajemnym zaufaniu i poczuciu bezpieczeństwa. Dom rodzinny powinien być zatem miejscem, do którego chętnie wracamy. Jednak dla wielu osób nie jest on spokojną przystanią, miejscem w którym znajdujemy akceptację, zrozumienie, a wręcz przeciwnie kojarzy się z cierpieniem fizycznym, psychicznym i emocjonalnym.

Rodzina pełni szereg istotnych funkcji. Jedna z nich odnosi się do potrzeb emocjonalnych człowieka, zaspokajania potrzeby bliskich kontaktów z innymi ludźmi, opartych na serdeczności, zaufaniu, miłości i zrozumieniu. Niestety, czasami relacje członków rodzin zostają zaburzone z uwagi na zachowania odnoszące się do sfery współżycia społecznego wykraczające poza zasady moralne i prawne.

Rodzina to najważniejsza podstawowa grupa społeczna, na której opiera się całe społeczeństwo. Jest ona pierwszym i podstawowym środowiskiem wychowawczym dziecka. Zgodnie z art. 6 pkt 14 ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 roku „Rodzina to osoby spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie zamieszkujące i gospodarujące". Główną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają relacje pomiędzy członkami rodziny, które oparte są na wzajemnym zrozumieniu i miłości. Podczas pojawiających się konfliktów i trudności rodzina nie jest w stanie realizować podstawowych zadań. Zachowania poszczególnych jej członków stają się niezgodne z normami moralnymi i prawnymi oraz oczekiwaniami społecznymi. Rodzina ma ogromne znaczenie dla życia i prawidłowego rozwoju dziecka, które jest całkowicie uzależnione od świata dorosłych. Dla ogromnej większości dzieci i dorosłych rodzina pozostaje podstawowym zespołem wspólnoty życia. Dla wielu dom staje się podporą emocjonalną, ostoją bezpieczeństwa psychicznego. Rodzina kształtuje postawy, kieruje poznawanie przez dziecko procesów przyrody i kultury, zjawisk i faktów otaczającego świata.

Przyczyny stosowania przemocy mogą być różne. Mogą one wynikać z przyczyn osobistych, z frustracji, stresu, z uzależnienia, z zaburzeń psychicznych, braku więzi emocjonalnych i brutalności w domu rodzinnym. Ponadto przyczyn tego zjawiska można także dopatrywać się w tradycjach, zwyczajach i przekonaniach funkcjonujących w naszym społeczeństwie. Przemoc w rodzinie jest zjawiskiem trudnym do ujawnienia w związku z tym, że osoby doświadczające przemocy boją się, wstydzą, często nie wierzą w skuteczność pomocy. Nie bez znaczenia jest fakt, że „ofiarę" i „sprawcę" łączą bliskie więzi rodzinne

i emocjonalne. Przemoc w rodzinie może być przyczyną poważnych szkód osobistych, społecznych i zdrowotnych. Niejednokrotnie przemoc prowadzi do naruszeń norm moralnych i prawnych. Osobami dotkniętymi przemocą w rodzinie są zarówno dorośli, jak i dzieci, natomiast osobami stosującymi przemoc są zazwyczaj osoby dorosłe – zdecydowanie częściej mężczyźni niż kobiety.

W celu zapobiegania, przeciwdziałania oraz skutecznej interwencji w sytuacji zdiagnozowania problemu przemocy w rodzinie, istotne staje się przedsięwzięcie szeregu działań, których celem jest zagwarantowanie bezpiecznego i harmonijnego rozwoju człowieka.

1.1 Zjawisko przemocy – informacje ogólne

W Polsce, problem przemocy w rodzinie zaledwie od kilkunastu lat zaczyna przebijać się do świadomości społecznej. Początkowo był on marginalizowany i przemilczany. Poprzez ujawnianie drastycznych przypadków przemocy domowej, media „wymusiły" zainteresowanie się problemem oraz podjęcie działań odpowiednich służb. Okazało się, że przemoc w rodzinie jest problemem trudnym do zdiagnozowania, który wymaga podjęcia szerokich, dobrze zorganizowanych i zaplanowanych na wiele lat interdyscyplinarnych działań, kierowanych zarówno do ofiar, jak i świadków oraz sprawców przemocy domowej. Przeciwdziałanie przemocy domowej i pomoc ofiarom winny być przedmiotem świadomych, profesjonalnych i skoordynowanych działań zaradczych.

Przemoc w rodzinie zdefiniowana jednoznacznie jako zachowania negatywne o dużej szkodliwości społecznej może być zarówno skutkiem jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie. Dotknięta nią rodzina przestaje być zdrowym, twórczym spoiwem budującym wartościową społeczność lokalną. Dokonywana w zaciszu domowym przemoc, jest tym groźniejsza dla kondycji rodziny im dłużnej trwa i nie spotyka się z absolutna negacją i skutecznym powstrzymaniem.

Przemoc w rodzinie może dotknąć rodziców, dziadków, małżonków, a także występować wobec dzieci czy rodzeństwa. Jest problemem trudnym do badania z wielu powodów, pośród których wstyd, niewiedza i bezradność ofiar są czynnikami dominującymi. Nadal zdarza się, że osoby, które dotyka to zjawisko natrafiają na niezrozumienie ze strony najbliższego otoczenia, rodziny czy środowiska lokalnego, nieefektywną i opieszałą pomoc, a przede wszystkim brak zdecydowanego, bezwarunkowego potępienia i nie akceptacji społecznej wobec stosujących przemoc.

Warunkiem skutecznego działania jest objęcie kompleksową pomocą ofiar, zwłaszcza dzieci i młodzieży, w tym długofalowe oddziaływanie niwelujące głębokie urazy pozwalające na pełnowartościowe uczestnictwo w życiu społecznym oraz skuteczne powstrzymanie sprawców i ich resocjalizację. Niezbędnymi elementami determinującymi powodzenie podjętych działań jest powszechna edukacja społeczna, kompleksowa informacja i poradnictwo oraz realizacja zaplanowanych zadań w sposób zintegrowany i ciągły.

Podstawa prawna programu wynika z następujących aktów prawnych:

- Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U.2020 poz.218 z późn. zm),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011r., w sprawie procedury „Niebieskie Karty" oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta" (Dz.U. 2011 poz. 209 nr 1245)
- Uchwała Nr 16 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 2021r. w sprawie ustanowienia

Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na rok 2021 (M.P. 2021 poz. 235).

1.2 Definicja, rodzaje przemocy w rodzinie

W świetle ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie jako przemoc w rodzinie należy rozumieć: „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób (członków rodziny), w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą".

Rodzaje przemocy:

Fizyczna - jest zachowaniem powodującym uszkodzenie ciała lub niosącym takie ryzyko poprzez : popychanie, szarpanie, ciągnięcie za uszy, włosy, szczypanie, kopanie, bicie ręką, pięścią, ciągnięcie, szturchanie, klepanie, klapsy, uderzenie w twarz - tzw. „policzek", przypalanie papierosem, duszenie, krępowanie ruchów.

Psychiczna - zawiera przymus i groźby tak jak np.: obrażanie, wyzywanie, osądzanie, ocenianie, krytykowanie, straszenie, szantażowanie, grożenie, nieliczenie się z uczuciami, krzyczenie, oskarżanie, obwinianie, oczernianie, czytanie osobistej korespondencji, wyśmiewanie, lekceważenie. Przemoc psychiczna jest najczęściej występującą formą przemocy i jest bardzo trudna do udowodnienia.

Seksualna - polega na zmuszaniu osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę. Przymus może polegać na bezpośrednim użyciu siły lub emocjonalnym szantażu, np.: wymuszanie pożycia, obmacywanie, gwałt, zmuszanie do niechcianych praktyk seksualnych.

Ekonomiczna - o przemocy ekonomicznej mówimy wtedy, gdy jej sprawca używa pieniędzy albo innych wartości materialnych do zaspokojenia swojej potrzeby władzy i kontroli, podporządkowując sobie partnerkę/partnera lub przerzucając na nią/niego odpowiedzialność za utrzymanie domu.

Zaniedbanie - jest formą przemocy ekonomicznej i oznacza np.: pozbawienie środków na utrzymanie, pozbawianie jedzenia, ubrania, schronienia, brak pomocy w chorobie, nie udzielenie pomocy, uniemożliwianie dostępu do miejsc zaspokojenia podstawowych potrzeb: mieszkania, kuchni, łazienki, łóżka.

Przemoc domowa rzadko jest czynem jednorazowym, zazwyczaj jest procesem o długiej, nawet kilkunastoletniej historii. Powtarza się według zauważalnej prawidłowości.

1.3 Mechanizmy przemocy

Często zastanawiamy się dlaczego ofiary przemocy domowej nie szukają pomocy, usprawiedliwiają jej sprawców, latami tkwią w destrukcyjnych związkach lub też wycofują się z podjętych wcześniej prób odejścia/ukarania sprawcy. Dlatego tak ważne jest bliższe przedstawienie mechanizmów przemocy odpowiedzialnych za to, że osoby krzywdzone trwają w związkach ze sprawcami, nie mają siły na zmianę swojej sytuacji, obwiniają się, tracą do siebie szacunek, popadają w depresję, sięgają po alkohol lub środki uspokajające. Mechanizmy te zachodzą poza świadomością ofiar, ale są odpowiedzialne za takie, a nie inne ich zachowania. Zaliczyć do nich należy:

- **Cykl przemocy domowej**

Przemoc domowa bardzo rzadko bywa zdarzeniem odosobnionym/jednorazowym - kiedy sprawca raz przekroczył pewną granicę w relacjach z osobą bliską, najprawdopodobniej przekroczy ją ponownie. Przemoc ponadto powtarza się w pewnym charakterystycznym schemacie, który nazwano "cyklem przemocy". Rozpoczyna się on fazą narastania konfliktu, osiąga kulminację w fazie ostrej przemocy i kończy się fazą miodowego miesiąca.

W pierwszej fazie cyklu panuje jeszcze względny spokój, ale czuje się narastające napięcie - sprawca jest podenerwowany, łatwo wpada w złość i za taki stan rzeczy odpowiedzialnością obarcza ofiarę, która wszelkimi dostępnymi sposobami próbuje uspokoić sprawcę, wykonywać wszelkie jego polecenia, zaspakajać zachcianki. W fazie ostrej przemocy dochodzi w końcu do wybuchu tłumionej złości, eksplodowania napięcia, wybuchu negatywnych emocji, które często są w dużej mierze nieadekwatne i przesadzone względem ich przyczyny. Agresor wyżywa się na najbliższych, niszczy sprzęty, powoduje szkody fizyczne i materialne. W tej fazie ofiary odczuwają przerażenie, bezsilność, złość i szok, najczęściej wtedy decydują się zmienić coś w swojej sytuacji np. wyprowadzić z domu czy wnieść sprawę o rozwód. Całą sytuacją jest też przerażony i zaskoczony sprawca, który po wyładowaniu złości i uspokojeniu się, może obejrzeć skutki swojego wybuchu np. ogrom dokonanych zniszczeń. W konsekwencji tego, agresor stara się naprawić wyrządzone zło i rozpoczyna się ostatnia faza cyklu- faza miodowego miesiąca, w której sprawca próbuje zadośćuczynić ofierze, okazuje skruchę, usprawiedliwia się, obiecuje poprawę i próbuje nie dopuścić do odejścia najbliższych. Faza ta daje ofierze złudną nadzieję, że skoro teraz jest tak dobrze, to tak będzie już zawsze, że sprawca naprawdę się zmienił i będzie tak miły i kochający do końca życia (najczęściej w tej fazie ofiary wycofują wniesione oskarżenia i sprawy o rozwód licząc na osiągnięcie domowego spokoju). Cykl się zamyka, po to tylko,

aby rozpocząć się ponownie. Z każdym nowym cyklem faza miodowego miesiąca jest krótsza i mniej "bajkowa", sprawca uczy się, że nie musi się aż tak bardzo starać, ugruntowuje się u niego poczucie bezkarności.

- **Syndrom wyuczonej bezradności**

To zjawisko charakteryzuje się zatrzymaniem działania, poddaniem się. Ofiara jest przekonana, że jakiekolwiek działanie przez nią podjęte nie wpłynie na zmianę sytuacji. Osoby doznające przemocy biernie znoszą zachowania, które je krzywdzą, mimo, że często uświadamiają sobie, że są one bezprawne, naruszają normy społeczne i ich osobiste prawa. Zaburzeniom ulegają zarówno sfera motywacyjna (brak motywacji i chęci do dalszego działania), emocjonalna (brak wiary we własne siły, stałe przeżywanie lęku i obniżonego nastroju, apatii, depresji i zmęczenia), jak i poznawcza (nieumiejętność dostrzeżenia sukcesu oraz własnych zasobów, zanik umiejętności poszukiwania innych rozwiązań).

- **Zjawisko „prania mózgu”**

Ten mechanizm przemocy charakteryzuje się tym, że sprawca świadomie, systematycznie i celowo oddziałuje na ofiarę, w wyniku czego zmienia ona całkowicie postrzeganie własnej osoby, swoje przekonania i uczucia. Ofiary zyskują przekonanie, że są „głupie” i niezdolne do niczego, dlatego nie podejmują nowych/trudniejszych działań, jedynie dostosowują się do żądań/wymagań sprawcy. Ofiary odczuwają permanentny lęk i poczucie winy, brak im zdolności fizycznej i psychicznej do stawiania oporu, w sposób bezkrytyczny przyjmują obraz świata kreowany przez agresora. "Pranie mózgu" osiąga się poprzez stosowanie metod takich jak: izolacja (odcinanie ofiary od kontaktów z rodziną, przyjaciółmi i znajomymi, aż do momentu, kiedy jest ona zdana już wyłącznie na sprawcę), poniżanie i degradacja (bombardowanie ofiary fałszywymi informacjami na jej temat, wypominanie jej błędów, poniżających doświadczeń, krytykowanie, ubliżanie), monopolizacja uwagi (sprawca staje się epicentrum świata ofiary, jedynym punktem odniesienia jest to, co myśli, robi i jak się czuje), groźby i demonstracja wszechmocy (sprawca stosuje liczne groźby, część z nich wprowadza w życie, co sprawia, że ofiara nie może przewidzieć co naprawdę się stanie, jest zastraszona i zmuszona do posłuszeństwa), sporadyczne okazywanie pobłażliwości (przypomina fazę miodowego miesiąca, kiedy sprawca na krótki czas staje się "lepszy", a ofiara zyskuje nadzieję, że wszystko może się jeszcze ułożyć, więc podejmuje decyzję o trwaniu w tym związku).

- **Zespół stresu pourazowego PTSD**

PTSD pojawia się często u ofiar takich traumatycznych zdarzeń jak: gwałty, napady, wojny, wypadki drogowe, klęski żywiołowe itp. Zaburzenia lękowe zawsze związane są z sytuacjami, w których jednostka jest narażona na utratę życia lub zdrowia (im intensywniejsza i dłuższa trauma, tym silniejsze zaburzenia). Główne objawy PTSD to drażliwość, zaburzenia snu, wybuchy gniewu, koszmary nocne, powracające natarczywie wspomnienia, złość i czujność.

- **Proces wiktymizacji**

Jest to wchodzenie w rolę ofiary, a proces ten składa się z trzech poziomów. Na pierwszym z nich następuje burzenie utrwalonych zachowań, czyli posiadanego obrazu świata, czego konsekwencją jest utrata u ofiary poczucia bezpieczeństwa, uporządkowania życia, utrata zaufania do siebie i innych. Ofiara czuje rozpacz, buntuje się wobec jawnej niesprawiedliwości i krzywdzie, jaka ją spotkała, "wycofuje się" z życia. Na tym etapie ofiara poszukuje pomocy, stara się przerwać zjawisko przemocy. Od tego jaka będzie reakcja innych, proces może postąpić dalej lub się zatrzymać. Jeśli ofiara zyska zrozumienie i otrzyma szybką pomoc, wiktymizacja nie posunie się dalej, ale jeśli otoczenie zignoruje, pomniejszy tragizm sytuacji lub nie da wiary relacjom ofiary albo też okaże się bezradne czy odmówi pomocy, proces osiąga fazę zwaną wtórnym zranieniem. Pod wpływem negatywnych reakcji otoczenia, powtarzających się aktów przemocy oraz coraz mniejszej zdolności radzenia sobie z urazami, osoba doznająca przemocy przestaje się bronić i przystosowuje się do roli ofiary (nabiera przekonania, że będzie ofiarą do końca życia, bo takie jest jej przeznaczenie, odmawia sobie wszelkich praw i przestaje oczekiwać na poprawę sytuacji). W odruchu desperacji może próbować popełnić samobójstwo.

- **Syndrom sztokholmski**

Mechanizm pierwszy raz zaobserwowano u ofiar zamachu terrorystycznego, który miał miejsce w Sztokholmie. Ofiary przetrzymywane przez terrorystów i później uwolnione przez policję zaczęły zachowywać się niezrozumiale dla większości obserwatorów- zamiast domagać się ukarania winnych, występowały w ich obronie. Nazwano to zjawiskiem "patologicznej wdzięczności" za to, co oprawca mógł zrobić, ale ostatecznie tego nie uczynił (mógł zabić, a jednak darował życie, więc to tylko dzięki niemu żyją). Podobna sytuacja występuje w odniesieniu do ofiar przemocy domowej, które są wdzięczne agresorom za namiastkę uczucia i chwile spokoju, za drobne przywileje, które czasem otrzymują, a nawet za to, że jeszcze żyją.

- **Mechanizm psychologicznej pułapki**

Mechanizm ten charakteryzuje się tym, że osoba doznająca przemocy nie jest w stanie zrezygnować z relacji, w którą tak wiele zainwestowała uczuć, czasu, energii, zapału i nadziei. Tkwi w związku, w którym jest krzywdzona głównie dlatego, że ma nadzieję na poprawę sytuacji. Bierze na siebie część odpowiedzialności za obecną sytuację i stara się jeszcze bardziej, żeby było lepiej (ma poczucie, że to "lepsze jutro" zależy tylko od niej). Im bardziej się stara, tym trudniej jej odejść, bo jej wkład w ten związek każdego dnia jest większy. Logicznym jest zatem przyjęcie, że podstawą podejmowania działań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest świadomość, że: 1. Priorytetem jest bezpieczeństwo osób doznających przemocy i zatrzymanie przemocy, (bez tego pomoc jest zazwyczaj nieskuteczna); 2. Za przemoc domową odpowiedzialność ponosi osoba stosująca przemoc; 3. Zrozumiałe są wahania i niekonsekwencja w zachowaniu i działaniu osób doświadczających przemocy, bowiem jest to jeden z objawów doznawanej krzywdy oraz konsekwencja doświadczania przemocy.

2. Założenia Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

Program jest realizacją wytycznych zawartych w Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych w Lublińcu na lata 2021-2026. Głównym założeniem Programu jest stworzenie systemu zintegrowanych działań we współpracy ze wszystkimi podmiotami działającymi na terenie gminy w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Program będzie łączył zasoby kadrowe, rzeczowe, wiedzę, kompetencje, umiejętności i doświadczenia takich podmiotów jak: Urząd Miejski, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, Komeda Powiatowa Policji, Sąd Rejonowy i Prokuratura Rejonowa, kuratorzy sądowi, Kościoły, palcówki oświatowe, Publiczna Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Pełnomocnik Burmistrza ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Lubliniecka Rada Kobiet, Stowarzyszenie Monar – Schronisko dla Osób Bezdomnych Markot w Kokotku, Caritas, Lublinieckie Stowarzyszenie Trzeźwościowe „Nadzieja” , Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie oraz instytucje podstawowej i specjalistycznej opieki zdrowotnej. W sytuacjach interwencji kryzysowej koordynacją działań zajmować się będzie Zespół Interdyscyplinarny, w którym przedstawiciele podmiotów realizujących Program zdiagnozują sytuację rodziny wymagającej pomocy, ustalą plan działań i wyznaczą jego realizatorów.

Program opierać się będzie w głównej mierze na profilaktycznych działaniach poprzez monitorowanie środowisk w bieżącej pracy socjalnej, wczesnym rozpoznawaniu zagrożeń, zdiagnozowaniu przyczyn i ustaleniu planu zaradczego. Istotną rolą podejmowanych w Programie działań będą prowadzone kampanie informacyjne, programy edukacyjne, poradnictwo i doradztwo. Program zakłada także podnoszenie kompetencji i kwalifikacji kadr poprzez szkolenia w celu przygotowania do skutecznego zapobiegania i interwencji w razie kryzysu.

Wszystkie te działania będą miały wpływ na zmianę świadomości środowiska lokalnego w zakresie przyczyn i skutków przemocy w rodzinie. Zmiana mentalności społecznej wspomoże działania mające na celu powstrzymanie przemocy, zapewnienie bezpieczeństwa ofiarom, przełamanie obojętności wobec niej i pomoże w powszechnym napiętnowaniu tego zjawiska.

3. Adresaci Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie

Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie kierowany jest do wszystkich mieszkańców miasta, ze szczególnym uwzględnieniem:

1. osób doświadczających przemocy w rodzinie, w tym:
   – dzieci i młodzieży,
   – współmałżonków i partnerów w związkach nieformalnych,
   – osób starszych,
   – osób niepełnosprawnych,
2. osób stosujących przemoc w rodzinie,
3. świadków przemocy w rodzinie,
4. osób i instytucji pracujących z rodzinami doświadczającymi przemocy w rodzinie.

4. Diagnoza środowiska lokalnego

Bardzo trudno jest określić skalę przemocy domowej. Policja, pomoc społeczna i inne instytucje zajmujące się pomaganiem ofiarom przemocy lub ściganiem jej sprawców posiadają wyłącznie dane o ujawnionych jej faktach. Zawsze pozostaje pytanie, jak duża jest liczba niezgłoszonych/nieujawnionych sytuacji, w których dochodzi do przemocy domowej. Mimo to dane statystyczne pochodzące z wyżej wspomnianych instytucji w połączeniu z badaniami opinii publicznej dają pewien obraz opisywanego zjawiska, w tym także szacunkowe jego rozmiary.

Na terenie Miasta Lubliniec przemoc w rodzinie występuje w rodzinach o różnym statusie społecznym i materialnym. W ostatnich latach zauważyć można większą liczbę ujawnionych przypadków w rodzinach dobrze sytuowanych, nie będących klientami Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. To po części obala stereotyp jakoby do przemocy dochodziło wyłącznie w rodzinach o niskim statusie społecznym, w których dodatkowo występuje problem nadużywania alkoholu. Jednak ujawniona przemoc domowa na terenie miasta Lubliniec łączy się z problemem nadużywania alkoholu lub innych środków zmieniających świadomość, sporadycznie występuje też w połączeniu z chorobami lub zaburzeniami psychicznymi.

Diagnozę zjawiska przemocy w rodzinie na terenie miasta Lublińca sporządzono na podstawie informacji pochodzących z następujących instytucji:

1. Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lublińcu,
2. Zespołu interdyscyplinarnego w Lublińcu,
3. Punktu Konsultacyjnego działającego przy Miejskim Ośrodku pomocy Społecznej w Lublińcu,
4. Komendy Powiatowej Policji w Lublińcu.

4.1. Analiza danych

Ze względu na złożoność problemu oraz jego korelacje z innymi istotnymi problemami społecznymi, należy przyjąć, że jedynie współpraca różnych służb i budowanie lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej zapewnią możliwość skutecznego przeciwdziałania zjawisku przemocy w rodzinie. W celu opracowania diagnozy wykorzystano następujące metody i techniki badawcze:

Analiza danych zastanych (deskresearch)

Analiza danych zastanych to metoda badań społecznych, która zakłada szczegółową analizę istniejących już i dostępnych danych. W jej wyniku następuje scalanie, przetwarzanie i analiza danych rozproszonych dotychczas wśród rozmaitych źródeł. Na potrzeby niniejszego dokumentu opieramy się na danych Zespołu Interdyscyplinarnego w Lublińcu, Punktu Konsultacyjnego działającego przy Miejskim Ośrodku pomocy Społecznej w Lublińcu i Miejskiego Ośrodka pomocy Społecznej w Lublińcu a także danych z Komendy Powiatowej Policji w Lublińcu oraz Sądu Rejonowego w Lublińcu

Tabela 1. Liczba procedur „Niebieskie Karty" prowadzonych w latach 2018-2020 przez Zespół Interdyscyplinarny w Lublińcu

ROK	LICZBA NOWYCH NIEBIESKICH KART	LICZBA NIEBIESKICH KART W PROWADZENIU	LICZBA POSIEDZEŃ GRUP ROBOCZYCH	LICZBA POSIEDZEŃ ZESPOŁU INTERDYSCYPLINARNEGO
2018	32	40	82	4
2019	37	43	85	5
2020	26	44	64	4

Źródło: dane z Zespołu Interdyscyplinarnego w Lublińcu

Tabela 2. Inicjowanie nowych procedur „Niebieskie Karty" przez poszczególne służby w Lublińcu

Rok	MOPS	Policja	Służba zdrowia	Oświata
2018	3	23	0	6
2019	6	27	1	3
2020	3	20	2	1

Źródło: dane z Zespołu Interdyscyplinarnego w Lublińcu

W latach 2018-2019 po analizie danych można mówić o pewnej stałej tendencji dotyczącej liczby nowych procedur „Niebieskie Karty', która w każdym z analizowanych lat utrzymywała się na poziomie zbliżonym. Ten sam wniosek można sformułować odnosząc się do liczby procedur w prowadzeniu. Wyjątkiem jest tu rok 2020. Spadek wszczętych procedur spowodowany jest epidemią Covid 19 i wprowadzonymi obostrzeniami, co nie oznacza, iż zjawisko przemocy w rodzinie na terenie Lublińca występowało rzadziej. Analizując lata wcześniejsze i obecne należałoby przypuszczać, że zjawisko przemocy występowało na stałym poziomie lub wyższym niż w latach ubiegłych, gdyż ofiary przemocy zostały „zamknięte" ze sprawcami w „ czterech ścianach" z ograniczoną możliwością wezwania pomocy. Najwięcej procedur „Niebieskie Karty" wszczynali przedstawiciele policji, na drugim miejscu pracownicy pomocy społecznej, a następnie przedstawiciele oświaty.

Tabela 3. Liczba wypełnianych formularzy Niebieska Karta z podziałem na płeć w stosunku do osób doznających przemocy w Lublińcu

Liczba wszczętych procedur NK wobec:	2018	2019	2020
Kobiet	27 (w tym 1 dziecko)	34(w tym 1 dziecko)	25(w tym 1 dziecko)
Mężczyzn	5(w tym 2 dzieci)	3(w tym 1 dziecko)	1

Źródło: dane z Zespołu Interdyscyplinarnego w Lublińcu

Tabela 4. Liczba wypełnianych formularzy Niebieska Karta z podziałem na płeć w stosunku do osób stosujących przemoc w Lublińcu

Liczba wszczętych procedur NK wobec:	2018	2019	2020
Kobiet	4	1	1
Mężczyzn	27	36	25

Źródło: dane z Zespołu Interdyscyplinarnego w Lublińcu

Osobami doznającymi przemocy domowej są w zdecydowanej większości kobiety na drugim miejscu mężczyźni a następnie dzieci , natomiast osobami stosującymi przemoc są głównie mężczyźni.

Tabela 5 Liczba klientów Punktu Konsultacyjnego z podziałem na ofiary i sprawców przemocy

Rok	2018	2019	2020
Ofiary przemocy	73	53	21
Sprawcy przemocy	27	38	2

Źródło: dane z Punktu Konsultacyjnego w Lublińcu

Z analizy wynika, iż osobami zgłaszającymi się do Punktu Konsultacyjnego w przeważającej części są ofiary przemocy. Szukają wsparcia psychologicznego, terapeutycznego i prawnego w w/w punkcie. Pojawiający się sprawcy przemocy mają słabą motywację do zmiany swojego zachowania wobec osób najbliższych, często ich motywacją jest uniknięcie kary lub stworzenie „dobrego wizerunku" przed kuratorem, sędzią itp.

Tabela 6. Osoby skazane w Sądzie Rejonowym w Lublińcu zgodnie z art. 207 kk „kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku w zależności od sprawcy, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat"

Rok	Liczba osób skazanych prawomocnym wyrokiem
2018	5
2019	3
2020	7

Źródło: dane z Sądu Rejonowego w Lublińcu

Tabela 7. Liczba popełnionych przestępstw związanych z przemocą domową dotyczącą znęcania nad rodziną art. 207 kk

2018	2019	2020
22	27	13

Źródło: dane z Komendy Powiatowej Policji w Lublińcu

W roku 2020 Sąd Rejonowy w Lublińcu wydał więcej wyroków z art. 207 kk niż w latach poprzednich, pomimo iż liczba wykazanych przestępstw, przekazanych przez Komendę Powiatową Policji w Lublińcu, związanych z przemocą domową znacznie w tym czasie zmalała. Sytuacja ta może wynikać z panującej pandemii Covid 19 i wprowadzonych ograniczeń. Domowa izolacja i panujący lockdown spowodował, że członkowie rodziny zostali zamknięci w swoich miejscach zamieszkania co przyczyniło się do tego, że ofiary przemocy miały mniejszą możliwość informowania instytucji o swojej kryzysowej sytuacji.

Tabela 8. Liczba osób uczestniczących w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych

Rok	Liczba osób uczestniczących w programach korekcyjno-edukacyjnych	Liczba osób które ukończyły program korekcyjno-edukacyjny
2018	2	1
2019	0	0
2020	Nie został zrealizowany	

Źródło: dane z Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Lublińcu

Z analizy wynika, iż w latach 2018-2020 zrealizowano jeden program, w którym udział wzięły 2 osoby z miasta Lubliniec, z czego tylko jedna osoba ukończyła powyższy program. W roku 2019 nie było osób zainteresowanych projektem, a w roku 2020 z powodu pandemii Covid 19 nie został on zrealizowany. Powyższe dane pokazują, że osoby stosujące przemoc w rodzinie nie dostrzegają problemu i nie chcą zmienić swojego zachowania wobec najbliższych. Członkowie grup roboczych, pracownicy socjalni nie mają prawnych narzędzi nakazujących udział w programach korekcyjno – edukacyjnych osobom podejrzanym o stosowanie przemocy lub ją stosujących.

Analizując dane uzyskane z Zespołu Interdyscyplinarnego, Punktu Konsultacyjnego, Policji, Sądu Rejonowego oraz Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Lublińcu wynika, iż w latach 2018-2019 skala zjawiska przemocy na terenie naszego miasta utrzymuje się na podobnym poziomie. W roku 2020 można zauważyć znaczący spadek, który nie jest spowodowany zmniejszeniem się skali przemocy, a wynika z tego, iż ofiary przemocy

w związku z pandemią Covid 19 i wprowadzonymi ograniczeniami zostały zamknięte w miejscach zamieszkania ze swoimi oprawcami, którzy wykorzystali ograniczenia wynikające z pandemii. Przejęli oni sprawowanie władzy i kontroli nad swoimi ofiarami w celu dalszego ograniczenia ich dostępu do usług, pomocy i wsparcia formalnego i nieformalnego.

Diagnoza ww. obszarów badawczych ma służyć opracowaniu i wdrożeniu optymalnych mechanizmów pomocy. Głównym jej założeniem jest wskazanie obszarów wymagających interwencji i kierunków działania, jakie należy podjąć w celu skutecznego przeciwdziałania zjawisku przemocy. Jednak, jak wcześniej wspomniano w niniejszym dokumencie, zbadanie zjawiska przemocy jest trudne. Przemoc, szczególnie domowa, pozostaje często nieujawniona. Badanie dostarcza podstawowych informacji do planowania działań na rzecz wyeliminowania problemu przemocy.

4.2. Zasoby instytucjonalne miasta

Realizacja Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy odbywać się będzie w oparciu o współpracę i zaangażowanie wielu instytucji i organizacji posiadających w swojej ofercie działania m.in. z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. W skład systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w Lublińcu wchodzą podmioty wskazane poniżej:

1. **Zespół Interdyscyplinarny,**
2. **Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej,**
3. **Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,**
4. **Punkt Konsultacyjny**,
5. **Komenda Powiatowa Policji,**
6. **Podstawowa opieka zdrowotna,**
7. **Placówki oświatowe** (szkoły, przedszkola, żłobki),
8. **Prokuratura Rejonowa,**
9. **Sąd Rejonowy,**
10. **Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie,**
11. **Organizacje pozarządowe ,**
12. **Publiczna Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna.**

4.3. Analiza SWOT

Opracowana diagnoza, a także potrzeby i oczekiwania zgłaszane przez osoby współpracujące w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie umożliwiły sporządzenie analizy SWOT (ang. Strengths – mocne strony, Weaknesses – słabe strony, Opportunities – szanse, Threats – zagrożenia), dokonując w ten sposób wszechstronnej oceny czynników określających kondycję bieżącą (atuty i słabości) istniejącego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie na terenie Miasta Lubliniec w kontekście przewidywanych szans i zagrożeń dla rozwoju systemu.

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
1. Sprawnie funkcjonujące specjalistyczne placówki oferujące ofiarom przemocy wsparcie: psychologiczne, prawne, w razie potrzeby socjalne. 2. Dostępna wykwalifikowana kadra posiadająca wiedzę i kompetencje z zakresu pracy z rodzinami dotkniętymi przemocą. 3. Działalność Zespołu Interdyscyplinarnego. 4. Sprawny/ dobry przepływ informacji między instytucjami działającymi w systemie umożliwiający szybkie działania interdyscyplinarne. 5. Upowszechnianie wśród dorosłych mieszkańców miasta oraz dzieci i młodzieży wiedzy z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. 6. Doświadczenie w realizacji lokalnych i ponad lokalnych kampanii przeciwdziałających przemocy. 7. Szeroka oferta pomocy w specjalistycznych placówkach i organizacjach osobom współuzależnionym i z problemem uzależnienia od alkoholu, który często towarzyszy zjawisku przemocy domowej. 8. Sprzyjająca polityka władz lokalnych ułatwiająca działania w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie.	1. Niewystarczający udział we wspólnych szkoleniach interdyscyplinarnych dot. zjawiska przemocy domowej takich służb jak: pomoc społeczna, policja, oświata, służba zdrowia. 2. Niepełna diagnoza problemu przemocy w rodzinie z uwzględnieniem przemocy wobec dzieci i młodzieży. 3. Brak oferty długoterminowej kompleksowej terapii i pomocy dającej szansę powrotu do zdrowia i pełnego funkcjonowania społecznego (program edukacji społecznej i wychowawczej dla rodzin). 4. Brak grup wsparcia dla osób doświadczających przemocy. 5. Niewielka liczba organizacji pozarządowych na terenie miasta wspierających osoby i rodziny doświadczające przemocy w rodzinie. 6. Bardzo niewielkie zainteresowanie programem korekcyjno-edukacyjnym ze strony osób stosujących przemoc w rodzinie. 7. Brak narzędzi prawnych umożliwiających Zespołowi Interdyscyplinarnemu zobowiązanie sprawców przemocy do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych. 8. Zbyt mała liczba wyroków Sądu zobowiązujących osoby stosujące przemoc do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych. 9. Zbyt mała liczba spraw związanych z przemocą trafiających do Sądu oraz długi okres oczekiwania na wydanie wyroku. 10. Członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego wykonują zadania w ramach swoich obowiązków służbowych w swoich miejscach pracy co sprawia, że praca na rzecz Zespołu jest dodatkowym dla nich obciążeniem.

SZANSE	ZAGROŻENIA
1. Aktualizowanie aktów prawnych oraz przepisów dotyczących przemocy w rodzinie. 2. Zwiększająca się świadomość społeczeństwa dotycząca przemocy w rodzinie oraz możliwości skutecznego przeciwdziałania przemocy. 3. Obalanie mitów i stereotypów dotyczących przemocy. 4. Zwiększająca się dostępność specjalistycznego wsparcia dla ofiar przemocy. 5. Inicjatywa utworzenia bądź wznowienia działania grup wsparcia dla osób doznających przemocy na terenie miasta. (organizowane przez: Lubliniecką Radę Kobiet , Punkt Konsultacyjny). 6. Możliwość pozyskiwania środków na realizację zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy w ramach zewnętrznych konkursów. 7. Zwiększająca się liczba organizowanych szkoleń oraz superwizji dla specjalistów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. 8. Nieustanne rozwijanie współpracy między instytucjami i zaangażowanie w realizację interdyscyplinarnych działań. 9. Zwiększająca się liczba programów profilaktycznych przyczyniających się do ograniczania zjawiska przemocy w rodzinie.	1. Negatywne wzorce zachowań społecznych. 2. Bezradność i bierność rodzin w rozwiązywaniu własnych problemów. 3. Wzrastająca liczba osób/rodzin wymagających wsparcia interdyscyplinarnego. 4. Niski poziom zaufania do instytucji i niechęć do współpracy ze strony rodzin. 5. Wykorzystywanie procedury „Niebieskie Karty” w sprawach rodzinnych, w tym rozwodowych (nadużywanie stosowania w/w procedury). 6. Brak uregulowań prawnych umożliwiających egzekwowanie od sprawców przemocy: - współpracy z Zespołem Interdyscyplinarnym podczas realizacji procedury „Niebieskie Karty”, - uczestnictwa w zajęciach korekcyjno-edukacyjnych dla sprawców przemocy. 7. Zbyt rozbudowany system dokumentowania pracy Zespołu Interdyscyplinarnego /grup roboczych. 8. Powszechny wśród osób stosujących przemoc problem uzależnienia od alkoholu i środków psychoaktywnych.

5. Cele i zadania

Celem głównym Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie jest **ograniczenie zjawiska przemocy domowej i zapewnienie bezpieczeństwa osobom doznającym przemocy na terenie Lublińca.**

Cele szczegółowe określono następująco:

1. **Budowanie społecznej świadomości i podniesienie wrażliwości społecznej mieszkańców w zakresie przemocy na terenie Lublińca.**
2. **Zwiększenie skuteczności ochrony oraz wsparcia osób dotkniętych przemocą w rodzinie.**
3. **Zwiększenie skuteczności działań wobec sprawców przemocy w rodzinie.**
4. **Podnoszenie kompetencji służb i podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.**

Cel szczegółowy nr. 1

Budowanie społecznej świadomości i podniesienie wrażliwości społecznej mieszkańców w zakresie przemocy na terenie Lublińca.

L.P	Zadania	Realizatorzy/Partnerzy	Termin realizacji	Wskaźniki realizacji celi
1	Opracowanie kolejnej, aktualnej diagnozy zjawiska przemocy w rodzinie.	MOPS, Partner zewnętrzny	2021	- liczba opracowanych diagnoz.
2	Realizowanie projektów edukacyjno- informacyjnych dla dorosłych, młodzieży, dzieci z zakresu zjawiska przemocy w rodzinie.	MOPS, Zespół Interdyscyplinarny, placówki oświatowe, KPP, PPPP, PCPR, organizacje pozarządowe	2021-2025	- liczba projektów, - liczba uczestników z podziałem na: dzieci, młodzież, dorosłych.
3	Prowadzenie poradnictwa i działań edukacyjnych służących wzmacnianiu wychowawczych i opiekuńczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą domową.	MOPS, PCPR, PPPP, MOPS, placówki oświatowe, organizacje pozarządowe	2021-2025	- liczba placówek prowadzących poradnictwo, - liczba osób objętych poradnictwem, - liczba zorganizowanych warsztatów dla rodziców, - liczba rodzin objętych pomocą asystenta rodziny.
4.	Organizowanie szkoleń związanych z tematyką przemocy w rodzinie dla konkretnych grup odbiorców.	MOPS, Zespół Interdyscyplinarny, PCPR, organizacje pozarządowe	2021-2025	- liczba szkoleń, - liczba uczestniczących pracowników.
5	Organizacja i udział w debatach, lokalnych i ogólnokrajowych kampaniach, informacyjnych i edukacyjnych.	MOPS, placówki oświatowe, UM-Pełnomocnik ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Zespół Interdyscyplinarny, organizacje pozarządowe	2021-2025	- liczba kampanii, - liczba debat.
6	Upowszechnianie informacji w zakresie zjawiska przemocy, form i miejsc uzyskania wszechstronnej pomocy przez osoby dotknięte przemocą.	MOPS, Zespół Interdyscyplinarny, organizacje pozarządowe, placówki oświatowe PCPR	2021-2025	- liczba wydanych poradników, ulotek, broszur, - liczba umieszczonych informacji na stronach internetowych, w prasie lokalnej.
7.	Organizowanie warsztatów z zakresu budowania poczucia bezpieczeństwa, wzmacniania potencjału życiowego i radzenia sobie ze stresem.	MOPS, Lubliniecka Rada Kobiet, PPPP, organizacje pozarządowe.	2021-2025	- liczba warsztatów, - liczba uczestników z podziałem na dzieci, młodzież, dorosłych, seniorów i osoby niepełnosprawne.

Cel szczegółowy nr. 2

Zwiększenie skuteczności ochrony oraz wsparcia osób dotkniętych przemocą w rodzinie.

L.P	Zadania	Realizatorzy/Partnerzy	Okres realizacji	Wskaźniki realizacji celu
1.	Funkcjonowanie Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.	Zespół Interdyscyplinarny, MOPS	2021-2025	- liczba spotkań ZI, - liczba osób objętych pomocą (z podziałem na płeć), - liczba rodzin objętych pomocą, - liczba utworzonych grup roboczych, - liczba posiedzeń grup roboczych.
2.	Stosowanie procedury „Niebieskie Karty" przez uprawnione podmioty.	MOPS, Zespół Interdyscyplinarny KPP	2021-2025	- liczba sporządzonych „Niebieskich Kart" A, - liczba sporządzonych „Niebieskich Kart " z podziałem na uprawnione podmioty, - liczba rodzin objętych procedurą „Niebieskie Karty", - liczba zakończonych procedur „Niebieskie Karty" z podziałem na przesłanki.
3.	Zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom krzywdzonym w trybie art. 12a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.	MOPS	2021-2025	- liczba dzieci, które zostały odebrane w sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia lub w związku z przemocą w rodzinie.
4.	Udzielanie pomocy socjalnej, finansowej i rzeczowej osobom dotkniętym przemocą w rodzinie.	MOPS, organizacje pozarządowe	2021-2025	- liczba osób/rodzin objętych pomocą.
5.	Udzielanie pomocy psychologicznej, prawnej, terapeutycznej oraz z zakresu doradztwa zawodowego osobom doznającym przemocy domowej.	MOPS, Lubliniecka Rada Kobiet, organizacje pozarządowe, placówki służby zdrowia	2021-2025	- liczba osób objętych pomocą z podziałem na: - pomoc psychologiczną, - pomocą prawną, - pomocą terapeutyczną, - pomocą z zakresu doradztwa zawodowego, - liczba grup wsparcia, - liczba grup terapeutycznych.

6.	Prowadzenie telefonu zaufania o charakterze informacyjnym dla osób dotkniętych przemocą w rodzinie.	Lubliniecka Rada Kobiet, organizacje pozarządowe	2021-2025	- liczba osób objętych pomocą/liczba rozmów.
7.	Organizacja wypoczynku dla dzieci wychowujących się w rodzinach wieloproblemowych, w tym z problemem przemocy domowej.	MOPS	2021-2025	- liczba dzieci korzystających z wypoczynku z rodzin z problemem przemocy domowej.

Cel szczegółowy nr. 3

Zwiększenie skuteczności działań wobec sprawców przemocy w rodzinie.

L.P	Zadania	Realizatorzy/Partnerzy	Okres realizacji	Wskaźniki realizacji celu
1.	Stosowanie procedury „Niebieskie Karty" przez uprawnione podmioty.	Zespół Interdyscyplinarny, KPP, Sąd Rejonowy	2021-2025	- liczba wszczętych postepowań oraz odmów w sprawach związanych z przemocą w rodzinie, - liczba zawiadomień skierowanych do Prokuratury Rejonowej, - liczba wniosków skierowanych do Sądu Rejonowego, - liczba osób skierowanych prawomocnym wyrokiem w związku z przemocą domową.
2.	Podejmowanie działań wobec osób stosujących przemoc domową , które nadużywają lub/i uzależnione są od alkoholu.	MOPS, Zespół Interdyscyplinarny, MKRPA, KPP	2021-2025	- liczba wniosków do MKRPA dotyczących osób stosujących przemoc w rodzinie, w tym: - liczba wniosków kierowanych przez Zespół Interdyscyplinarny do MKRPA, - liczba osób, które podjęły terapię lub leczenie odwykowe,

				- liczba spraw skierowanych do biegłych i liczba wniosków skierowanych przez MKRPA do Sądu Rejonowego.
3.	Udzielanie pomocy specjalistycznej (prawnej, psychologicznej, terapeutycznej) osobom stosującym przemoc w ramach Punktu Konsultacyjnego.	MOPS	2021-2025	- liczba konsultacji udzielonych osobom stosującym przemoc z podziałem na: psychologiczną, prawną, terapeutyczną.
4.	Motywowanie i kierowanie osób stosujących przemoc w rodzinie do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych.	MOPS, Zespół interdyscyplinarny, PCPR, Sąd Rejonowy, KPP	2021-2025	- liczba programów korekcyjno-edukacyjnych, - liczba osób skierowanych do udziału w w/w programach, - liczba osób, które ukończyły Program.

Cel szczegółowy nr. 4

Podnoszenie kompetencji służb i podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

L.P	Zadania	Realizatorzy	Okres realizacji	Wskaźniki realizacji celu
1.	Podnoszenie kwalifikacji członków Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie poprzez udział w szkoleniach, superwizji, konferencjach.	MOPS, Zespól Interdyscyplinarny	2021-2025	- liczba szkoleń , konferencji, superwizji, - liczba uczestników.
2.	Podnoszenie kwalifikacji pozostałych kadr (pracowników służb i instytucji) w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie poprzez organizowanie szkoleń, warsztatów, konferencji.	MOPS, Zespół Interdyscyplinarny	2021-2025	- liczba zorganizowanych szkoleń, - liczba uczestników.

6. Finansowanie programu

Źródłami finansowania lub współfinansowania przedsięwzięć przewidzianych do realizacji w ramach Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar przemocy w Rodzinie na lata 2021-2025 będą: budżet państwa, budżet Gminy Lubliniec oraz środki pozabudżetowe pozyskane z innych źródeł.

7. Monitoring

Monitoring programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w latach 2021-2025 prowadzony będzie poprzez zbieranie i opracowywanie danych, które posłużą do ewaluacji. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań programu będzie prowadzony systematyczny monitoring realizowanych działań, którym zajmie się Zespół Interdyscyplinarny. Punktem odniesienia będą przede wszystkim wskaźniki ujęte w programie odnoszące się do poszczególnych celów. Dane do pomiaru wskaźników pozyskane będą od realizatorów i partnerów Programu.

8. Wykaz skrótów:

MOPS – Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej
PK – Punkt Konsultacyjny
ZI- Zespół Interdyscyplinarny
PPPP – Publiczna Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna
KPP – Komenda Powiatowa Policji
PCPR – Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie
NGO – organizacja pozarządowa
MKRPA- Miejska Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych